ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાવલિ પુ૦ ૧૪૪

દેશ્ય શબ્દકોશ

સંપાદક

ભરતરામ ભાનુસુખરામ મહેતા

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ

અમદાવાદ-૧૪

પ્રકાશક
રામલાલ ડાહ્યાભાઈ પરીખ
ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ-૧૪

મુદ્રક
જીવણજી ડાહ્યાભાઈ દેસાઈ
નવજીવન મુદ્રણાલય, અમદાવાદ-૧૪

આવૃત્તિ ૧, પ્રત ૫૦૦

પ્રકાશકનું નિવેદન

શ્રી ભરતરામ ભાનુસુખરામ મહેતા એક વાર 'દેશ્ય શબ્દકોષ' ની હસ્તપ્રત લઈને વિદ્યાપીઠમાં આવ્યા. એમની પાસે હાથકાગળ ઉદ્યોગને લગની પણ એક હસ્તપ્રત ત્યારે હતી. આ બંને હસ્તપ્રતો તૈયાર કર્યાં ઘણો સમય વીતી ગયો હતો. વચગાળામાં વિદ્યાકીય ક્ષેત્રે સંશોધનપ્રવૃત્તિઓએ ઘણો વેગ પકડ્યો, ભાષાશાસ્ત્રના પ્રદેશમાં પણ વ્યાપક અને ઊંડાણવાળાં સંશોધનો ખૂબ થયાં છે. આ બધાંનો લાભ આ 'દેશ્ય શબ્દકોશ'ને મળ્યો હોત તો સારું એવી લાગણી થઈ. પરંતુ બીજો વિચાર એમ આવ્યો કે શ્રી મહેતાએ કષ્ટ વેઠીને જે કાંઈ તૈયાર કર્યું છે તે પ્રગટ થાય તો સારી વાત છે. એ પોતે તો હવે આ કોશનું પુનરીક્ષણ કરી શકે તેવું સ્વાસ્થ્ય પણ ધરાવતા નથી. કોશમાં અને ભાષામાં જેમને રસ હશે તેમને માટે આ સામગ્રી ઠીક ઠીક ઉપયોગી થશે એવી આશાથી કોશને "વિદ્યાપીઠ" ત્રૈમાસિકમાં હપતે હપતે છાપવાનું વિચાર્યું. તે પછી આજે આ નાનકડી પુસ્તિકાના સ્વરૂપમાં વાચકો પાસે તે મૂકીએ છીએ. અહીંયાં જે છે તે શ્રી મહેતાનો જ પુરુષાર્થ છે.

આશા છે કે આ પુસ્તિકા ઉપયોગી નીવડશે.

૮ ૧-૬૫

આમુખ

ઈ. સ. ૧૯૨૩ માં The Modern Gujarati–English dictionary મારા પિતા સ્વ. ભાનુસુખરામ મહેતા અને હું ભેગા મળીને તૈયાર કરતા હતા. તે વખતે મને બે મુદ્દાઓ સૂઝયા હતા.

એક તો અખિલ ભારતની નજરે આપણા મૂળાક્ષરોનો વિકાસ દર્શાવવાનો. તે કામ ૧૯૨૯ સુધીમાં થયું તેટલું મેં કર્યું. પછી ૧૯૨૯ માં ગોંડળના તે વખતના મહારાજા ભગવત્સિંહજીએ મને બોલાવ્યો, તે વખતે મારી એ બાબતની હસ્તલિખિત પ્રત મેં તેમને બતાવી. તેઓ એ જોઈ ખુશ થયા અને ભગવદ્ગોમંડળ શબ્દકોષ માટે તેમાંના મૂળાક્ષરો આપવા તેમણે મને કહ્યું. પણ વ્યાવહારિક રીતે એ બને એમ નહોતું, એટલે મેં ના પાડી. હાલ એ હસ્તલિખિત પ્રત મારી પાસે મોજૂદ છે. અને ઘણા નિષ્ણાતોએ એ જોઈ મને અભિનંદન આપ્યાં છે.

બીજું, દેશ્ય શબ્દો ભેગા કરવાનો વિચાર મેં કર્યો. વ્યુત્પત્તિની નજરે મને આ સમસ્યા ખૂંચતી હતી. ખાસ કરીને સૌરાષ્ટ્રમાં કેટલાક શબ્દો આગવા અને વિશિષ્ટ હોય છે. રાંઢવું, શેંઢો, વાળુ, સોંઢલ, માંડ, આંબવું, વાળંદ, મોવાળો, મીંદડી વગેરે શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ સંસ્કૃતમાંથી બતાવી શકાય એમ નથી; છતાં કેટલાક મહાશયો તેવી વ્યુત્પત્તિ બતાવવાનો આગ્રહ રાખે છે. વળી ગૂજરાતમાં પણ સંખ્યાબંધ દેશ્ય અથવા તળપદા શબ્દો પ્રચારમાં છે. આમ જેટલા બને તેટલા શબ્દોનો કોષ મેં તૈયાર કરવા માંડ્યો.

* * *

ભાષાના વિકાસની નજરે સ્વ. કેશવ હર્ષદ ધ્રુવે ચીંધેલા ત્રણ તબક્કા નોંધપાત્ર છે:

(૧) ઈસુની અગિયારમી સદીથી ચૌદમી સદી સુધીનો પહેલો તબક્કો. એને અપભ્રંશનો કે જૂની ગુજરાતીનો યુગ કહી શકાય;

(૨) ઈસુની પંદરમીથી સત્તરમી સદીનો બીજો તબક્કો. એને મધ્ય ગુજરાતીનો યુગ કહી શકાય;

(૩) ઈસુની સત્તરમી સદીથી આગળ સુધીનો ત્રીજો તબક્કો. એને આધુનિક કે નવી ગુજરાતીનો યુગ કહી શકાય.

જેઓ સંસ્કૃતમાંથી દેશ્ય શબ્દો વ્યુત્પન્ન થતા હોવાની હિમાયત કરે છે તેમને સ્વ. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરીનું મંતવ્ય યાદ કરાવવાની જરૂર રહે છે. તેઓ કહી ગયા છે કે "નીચેના શબ્દો દેશી અથવા દેશ્ય શબ્દો છે. એટલે કે તેઓ સંસ્કૃતમાંથી ઊતરી આવેલા નથી, પણ દેશમાં પ્રચલિત હતા. આવા શબ્દોની લાંબી યાદી હેમચંદ્રે પોતાના 'દેશીનામમાળા' નામના પુસ્તકમાં આપેલી છે." એવા દેશ્ય શબ્દો બોલ્લ, રોડું, ઝાંખરુ, દાયરી, ખોળિયું, ખાબડું, ડોબરું, બાચકો વગેરે છે.

વળી તેવા મહાશયો સંસ્કૃતમાંથી દેશ્ય શબ્દ વ્યુત્પન્ન થયેલા માનતા હોય તો તેમણે વચગાળાના પ્રાકૃત, અપભ્રંશ, મધ્ય ગુજરાતી તથા આધુનિક ગુજરાતી જેવાં સોપાન બતાવવાં જોઈએ. દા. ત. (૧) દધિપદ્રમ્, દહિડ્ડં, દહિડ્ડુ, દાહડદ, દાહોદ (૨) અણ્ડકમ્, અણ્ડઅં, અણ્ડઉં, ઈંડઉં, ઈંડું, (૩) વાણિજકઃ, વાણિયઓ, વાણિયઉ, વાણિયડ, વાણિયો (૪) શ્વસુરકઃ, સસુરઓ, સસુરઉ, સસરઉ, સસરો, સાસરો (૫) પરીક્ષઃ, પરિક્ખો, પરિક્ખુ, પરીખ, અથવા પારેખ.

ઉપર પ્રમાણે મેં મને સૂઝ્યું તેમ લખ્યું છે; મેં ૧૫૪૧ દેશ્ય શબ્દો આપ્યા છે. તે પૈકી કેટલાક શબ્દો શબ્દાર્થભેદની નજરે એને એ હોવાનું મારા વાચક-વર્ગને માલૂમ પડે તો નવાઈ નહિ. પરંતુ મેં કયા કયા આધારે મારા શબ્દો ભેગા કર્યા છે તે હું ન જણાવું તે ઠીક ન ગણાય.

પાલી પરત્વે ગાઇગર વિલ્હેલ્મ કૃત Pali Literature Language પ્રાકૃત માટે શેઠ, પં. હરગોવિંદદાસ ત્રિકમદાસ કૃત पाइअ-सद्द-महण्णवो; અપભ્રંશ માટે હેમચંદ્ર કૃત દેશી નામમાળા તથા અપભ્રંશ વ્યાકરણ; સી. ડી. દલાલ કૃત પ્રાચીન ગુર્જર કાવ્ય સંગ્રહ, સાર્થ ગુજરાતી જોડણીકોશ વગેરે ગ્રંથોનો ઉપયોગ કરી મેં મારો શબ્દકોષ તૈયાર કર્યો છે.

મારા શબ્દકોષને અપનાવી અંગત રસ લઈ તેને "વિદ્યાપીઠ" દ્વૈમાસિકમાં સ્થાન આપી અંતે તેને પુસ્તકાકારે પ્રસિદ્ધ કર્યા બદલ તંત્રી શ્રી. મોહનભાઈ પટેલનો આભાર ન માનું તો હું નગુણો ગણાઉં, આશા છે કે ગુર્જર જનતા મારા પ્રયત્નને અપનાવી મને સાફલ્યનો લાભ આપશે. તથાસ્તુ ।

૭૧ મો જન્મદિન, ૨૩-૭-૧૯૬૪
આનંદપુરા. વડોદરા

ભરતરામ ભાનુસુખરામ મહેતા

અખુટ્ટ : અખૂટ
અગ્ગલ : આગળ (=હવે પછી)
અગ્ગહત્થિયા : અધરણી
અગ્ઘાડગ : આઘાડો; અઘેડી; અંઘેડી
અચ્છોડિઅ : આછોડો
અડવડણ : અડવડવું (=લથડવું)
અડ્ડ : અટકવું
અડ્ડ : અડકાવવું (=વાસવું)
અડ્ડ : અડવું (=આડું આવવું)
અડ્ડ : આડ ('આડકથા'માં)
અણક્ખ : અણખ (=ઈર્ષા)
અણક્ખ : અણખિયું (=છણકો)
અત્થક્ક : અથાક (=થાકે નહીં એવું)
અત્થગ્ઘ : અથાગ (=અગાધ)

અપ્પ : આપો (=પિતા; વૃદ્ધ માણસ; વડીલ)
અયાલી : હેલી
અલગ્ગ : આળ (=તહોમત)
અલમલ : અલાયો; માતેલો, હરાયો (સાંઢ)
અલિઆ : અલી (=સખી)
અલિઆ : અલી! (સ્ત્રીવાચક સંબોધન) [સંબોધન)
અલ્લય : અલ્યા! (પુરુષવાચક
અવઆચ્છ : ઉચ્છળ (=ઓઢણ)
અવડઅ : ઓડું (=ખેતરનો ચાડિયો)
અવડઅ : ઓડું (=પૂતળું; રમકડું)
અવરુ : ઓડ (=ઓથી)
અવાલુઆ : અવાળુ

અં

અંકિઅ : અંક (=બાથ; આલિંગન)
અંગોહલિ : અંઘોળ
અંજલિઆ : આંજલિયું (એક ઝાડ)
અંબિલિયા : આંબલી (=આમલી)

આ

આઉટ્ટિ : ઊઠું (=સાડાત્રણ ગણું)
આમોડ : અંબોડો
આરોગ્ગ : આરોગવું
આલંબ : અળંબો (=બિલાડીનો ટોપ)

ઉલ્લી: ઊલ (=જીભ ઉપરની છારી)
ઉલ્લી: ઓલો (=નાનો ચૂલો)
ઉવ્રુઆ: ઓડ (=ઓચી)
ઉંદ: ઊંદું
ઉંદલ: ઉટાણું (=ઉટેણું)
ઉંદલ: ઊંટળ (=ખાવ)

ઊ

ઊસઅ: ઉશીસું

ઋ ૡ

ૠ ૡૄ

એ

ઐ

ઓ

ઓક્કિઅ: ઓક (=ઊલટી)
ઓજ્ઝ: ઓઝટ [=અડફટ (ભૂત-પ્રેતની)]
ઓજ્ઝ: ઓઝટ (=ઝપટ)
ઓજ્ઝ: ઓઝો (=કુંભાર)
ઓજ્ઝરી: હોજરી
ઓડ્ઢણ: ઓઢણું
ઓત્થઅ: ઓઠું (=ઝાંખું)
ઓત્થઅ: ઓઠું (=ભોંઠું)
ઓત્થરિઅ: ઓથાર (=ભયંકર સ્વપ્ન)
ઓપ્પ: ઓપ (=ચળકાટ)
ઓર: ઓર (=નિરાળું; વિચિત્ર)
ઓલગ્ગા: ઓળગ (=આધિપ)
ઓલગ્ગા: ઓળગ (=સેવાચાકરી કરવી તે)
ઓલગ્ગા: ઓળગ (=આંટાફેરા મારવા તે)
ઓલગ્ગા: ઓળગ (=દેવને સંતોપવા તેના સ્થાનકે જઈ આવવું તે)
ઓલી: ઓળ (=વર્ગ)
ઓલી: ઓળ (=શેરી)
ઓલી: ઓળ (=હાર)
ઓલ્લી: ઊલ (=જીભ ઉપરની છારી)

ઓસ: ઓસ (=ઝાકળ)
ઓસરિયા: ઓસરી
ઓહટ્ટ: ઓટ (=પડતી)
ઓહટ્ટ: ઓટ (=વળતું; પરત)
ઓહરિસ: ઓરસિયો

ક

કઈલ્લબઈલ્લ: સ્વચ્છંદચારી બેલ
કઈલિયા: પિકદાની
કઉડ: કકુદ
કઉલ: છાણું
કએ: કાજે, વાસ્તે, નિમિત્તે
કક્કબ: કાકબ (=ગોળની કે મહુડાંની રસી)
કક્કિડ: કાકીડો
કચ્ચરા: કાચલી (=શાકની સુકવણી)
કચ્છુટ્ટી: કાછડી
કચ્છર: કચરું (=કાદવ)
કચ્છર: કચરું (=ચણતરની માટી)
કચ્છર: કચરું (=તેલનો ઉતાર; ખરાબમાં ખરાબ માણસ)
કચ્છોટી: કછોટી (=લંગોટી)
કજ્જવ: કાજો (=પૂંજો)
કટાર: કટાર; કટારી
કટ્ટોરગ: કટોરી (=વાટકી)
કડંઅ: કડિયો
કડચ્છુ: કડછી
કડા: કડી (=આંકડી)
કઢિઅ: કઢી
કણ્ણાઆસ: કનોચાં (=કાનની બૂટી)
કત્તા: કૂકો
કપ્પરિઅ: કાપવું
કમ્હિઅ: ગામી (=માળી)
કરકટી: કરકટી (=ઠાઠડી)
કરટ: કારોડો (=કાટ્ટી; કાયટિયો)
કરટ્ટ: કારટું (=મરનારના અગિયારમા દિવસે કરાતી ક્રિયા કે અપાતું જમણ)
કલ્લવિઅ: કાલવવું
કલ્લાલ: કલાલ (=દુકાનદાર)
કલહોટી: કલોટી (=નાની ગાય; વાછડી)
કવડ્ડિઆ: કોડી (=૨૦ની સંજ્ઞા)
કવડ્ડિઆ: કોડી (=શંખલી)
કવડ્ડિઆ: કોડી (=હલકું ચલણ)
કવલ્લિ: કાઢેલ (શેરડીનો રસ કાઢવા માટેની મોટી કઢાઈ)

કંકસી: કાંગસી
કંકસી: કાંસકી
કંગણી: વલ્લી-વિશેષ
કંચિ, કંચી: કટિમેખલા
કંછુલ્લી: કંઠાભરણ; હાર
કંટાલી: કંટાળી (=હાથિયો થોર)
કંટિયા: વનસ્પતિ-વિશેષ
કંટી: પર્વત પાસેની ભૂમિ; કંઠિકા
કંટોલ: કંટોલું (=કંકોડું)
કંઠ: અંચલ
કંઠ: કાંઠો (=કિનારો)
કંઠ: સમીપ
કંઠ: સીમા; મર્યાદા
કંઠ: સુવ્વર
કંઠમલ્લ: ઠાઠડી; વાહન
કંડ: દુર્બળ; વિપન્ન
કંડ: ફીણ
કંડૂર: બગલો
કંતુ: કામદેવ
કંદ: આચ્છાદન; સ્તરણ
કંદ: દૃઢ; મજબૂત
કંદ: મત્ત; ઉન્મત્ત
કંદલ: કપાલ
કંદી: મૂળો (ખાવાનું શાક)
કંદોટ્ટ: નીલકમલ
કંધાર: ગ્રીવાનો પાછલો ભાગ
કંપડ: પથિક; મુસાફર
કારિમ: કારમું (=અદ્ભુત)
કારિલ્લી: કારેલી (કારેલાંનો વેલો)
કારેલ્લય: કારેલું
કાવડિઆ: કાવડિયો (=કાવડ ઊંચકનારો)
કાવલિઆ: કાવરું (=બાવરું)
કાહલ: કાવડું (=કાયરું)
કાહલ: કાવલું (નાજુક અને શોભીતું છતાં તકલાદી)
કાહલ્લી: કલેડી
કાહાર: કહાર (=ભોઈ)
કાહાર: કાહર (=કાવડિયો)
કીર: કીર (=પોપટ)
કુક્કુસ: કુશકા
કુત્ત: કુત્તો (=કૂતરો-કૂતરી)
કુત્તા: કૂતરું
કુબ્બડ: કૂબડું (=કદરૂપું)
કુરુચિલ્લ: કરચલો
કુરુડ: કરડું (=આકરું)
કુરુડ: કરડું (=નિર્દય)
કુલ્લ: કૂલો (=ઢગરું)
કુલ્લડ: કૂલડી (=ચડવો)
કુલ્લુરી: કુલેર (ખાવાની ચીજ)
કુહણી: કૂણી (=કોણી)

કુંકણ: કૂંકણી (=કોંકણનું)
કુંકણ: કૂંકણા (સુરત તરફની એક રાનીપરજનો માણસ)
કેર: કેરું (=નું કે તણું — છઠ્ઠી વિભક્તિનો પ્રત્યય)
કોઇલા: કોયલો (=અંગારો)
કોઇલા: કોયલો (=કોલસો)
કોટ્ટ: કોટ (=કિલ્લાની દીવાલ)
કોટ્ટ: કોટ (=ગળું)
કોટ્ટ: કોટ (=શત્રુ ભેદી ન શકે એવી વ્યૂહરચના)
કોટ્ટા: કોટ (=ગળું; ડોક)
કોટ્ટિઆ: કોટી (કૂટવાળું; પાપી)
કોડિઅ: કોડિયું
કોડુ: કોડ (=મનોભાવ)
કોત્થલ: કોથળી (=૧,૦૦૦ની સંજ્ઞા)
કોત્થલ: કોથળી (=અંડકોષ)
કોત્થલ: કોથળી (=થેલી)
કોલિઅ: કરોળિયો
કોલિઅ: કોળી (=કાળા અથવા દયાહીન આદમી)
કોલિઅ: કોળી (જાત)
કોલ્લ: કોલસો
કોલ્હુઅ: કોલુ (=શેરડી પીલવા માટેનો સંચો)
કોલ્હુઅ: કોલું (=શિયાળ)

ખ

ખક્ખર: ખાખરો (ખાવાની ચીજ)
ખટ્ટ: ખટ (=ખાટું) ('ખટમધુરું'માં)
ખટ્ટ: ખાટું (=નારાજ)
ખટ્ટ: ખાટું (=ખટાશવાળું)
ખટ્ટ: ખટવું (=ખટાશ ચડે તેમ કરવું)
ખટ્ટ: ખટાવવું (=ખાટે તેમ કરવું)
ખટ્ટ: ખટાઈ (=ખાટાપણું)
ખટ્ટ: ખટાઈ (=ખાટી વસ્તુ)
ખટ્ટ: ખટાશ (=ખટાઈ)
ખડ: ખડ (=ઘાસ; કડબ)
ખડ: ખડ (=નીંદામણ)
ખડક્કી: ખડકી (=ડેલી)
ખડક્કી: ખડકી (=ગલી; શેરી)
ખડિઆ: ખડિયો
ખડ્ડ: ખડ (=મોટું) ('ખડબાંગા'માં)
ખડ્ડ: ખડ (=મોટું) ('ખડવૈતાળ'માં) ('ખડવૈતાળુ'માં)
ખડ્ડ: ખડ (=મોટું) ['ખડખિલી (ગાડ)'માં)

ખડ્ડ : ખડ(=મોટું) ('ખડમોસાળ'માં)
ખડ્ડ : ખડદું (=ખડબું; પ્રવાહી પદાર્થનું જામેલું ચોસલું)
ખડ્ડ : ખડ (=મોટું) ('ખડમાંકડી'માં)
ખડ્ડ : ખડુ (=વયોવૃદ્ધ)
ખડ્ડ : ખડુ (=અપંગ)
ખડ્ડ : ખડુ (=અનુભવી)
ખડ્ડ : ખડુ (=હોશિયાર)
ખડ્ડા : ખાડો
ખણુસા : ખણસ (=શંકા)
ખણુસા : ખણસ (=અંટસ)
ખણુસા : ખણસ (=આદત)
ખણુસા : ખણસ (=વેરઝેર)
ખણુસા : ખણસ (=હોંસ)
ખણુસા : ખણસ (=કુદરતી હાજત)
ખત્ત : ખાતર
ખદ્ધ : ખાધું
ખદ્ધ : ખધ્યા (=ભૂખ)
ખદ્ધ : ખધ્યા (=વારંવાર ખાવાની વૃત્તિ) [પડવું]
ખપુસા : ખપૂસવું (=ખંતથી પાછળ
ખપુસા : ખપૂસવું (=ઝૂડવું; મારવું)
ખપ્પર : કપરું (=કડક સ્વભાવનું)
ખપ્પર : કપરું (=અઘરું)
ખપ્પર : ખાપરું (=ભારે પહોંચેલું)
ખપ્પુર : ખપોટી (=રેતીની જાત)
ખપ્પુર : ખપોટી (=ભીંગડું)
ખપ્પુર : કપોટી (=પોપડી)
ખભલિય : ખળભળ (=ઘોંઘાટ)
ખભલિય : ખળભળ (=ગભરાટ)
ખભલિય : ખળભળવું (=ખખળવું)
ખરડિઅ : ખરડિયું (=સૂકવણું; દુકાળ જેવું વર્ષ)
ખરડિઅ : ખરવડ (=ઝાડની ખાલ ઉપરનો સુકાયેલો ભાગ)
ખરડિઅ : ખરવડ (=ભાત, દૂધ વગેરેમાં નીચે દાઝીને વળતું ખબડું; ખરેટો)
ખલ્લ : ખાલી (=ગરીબ; નિર્ધન)
ખલ્લ : ખાલી (=ઠાલું)
ખલ્લય : ખલો (=જોડો)
ખલ્લા : ખાલ (=ચામડી)
ખલ્લા : ખાલ (=છાલ)
ખવય : ખભો
ખવલિઅ : ખવળવું
ખસ : ખસવું (=સરકવું)
ખસ : ખસવું (=લપસવું)
ખસ : ખસવું (=ફરી બેસવું; ખસી જવું)

ખોલ: ખોલી (=વસ્તુના રક્ષણ માટે છેડા ઉપર ગોઠવેલું ઢાંકણ)

ખોલ: ખોલ (=ગાદી, તકિયા વગેરે ઉપરનું પડ; ખોળિયું)

ખોલ: ખોળ (=તેલ કાઢી લીધા બાદ રહેતો તેલી બીનો કૂચો)

ખોલ: ખોળવું (=ઢૂંઢવું; શોધવું)

ખોલ: ખોલકો (=ગધેડો)

ખોલ: ખોલકી (=ગધેડી)

ખોલ: ખોલકું (=ગધેડાનું બચ્ચું)

ખોલ: ખોલ (=જીર્ણ ચામડી)

ખોલ: ખોલ (=પોલાણ)

ગ

ગગ્ગરી: ગાગર

ગગ્ઘર: ઘાઘરો (=ચણિયો)

ગજ્જર: ગાજર

ગડ: ગડ (=ગોડ; ગૂમડું)

ગડ: ગડ [=ગડી (લૂગડાની)]

ગડદાલિઆ: ગડદો (=ધીબકો; ઠોંસો)

ગડયડ: ગડગડવું (=ગાજવું)

ગડવડ: ગડબડ (=ઘોંઘાટ)

ગડવડ: ગડબડ (=ગોટાળો)

ગડુય: ગાડું

ગડુરિયા: ગડેરિયો (=ભરવાડ)

ગડુરી: ગાડર (=ઘેટું)

ગડુરી: ગિદરડું (=ઘેટાનું બચ્ચું)

ગડિયા: ગોટલી (=ગોટલામાંનું બીજ)

ગડિયા: ગોટલી (=નાનો ગોટલો)

ગડ્ડી: ગાડી

ગડ્ડઢં: ગોદડું

ગઢ: ગઢ (=પર્વત ઉપરનો કોટ)

ગરોલી: ગરોળી

ગવત્ત: ગોતું (=ઢોરને માટે બાફેલું ખાણ)

ગવત્ત: ગોતું (=ગમે તેમ રાંધેલું કે ટાઢું ને બેસ્વાદ અન્ન)

ગહણ: ઘરેણે

ગહણય: ઘરેણું

ગંજોલ્લિઆ: ગલી (='ગલીપચી'માં)

ગંજ્ઝઓ: ગાંયજો (=વાળંદ)

ગંજ્ઝઓ: ગાંયજો (=ટચાક માણસ)

ગંડીરી: ગંડેરી (=છોલેલી શેરડીના ટુકડા)

ગંધિઆ: ગંધાવું (=ગંધ મારવી)

ગંધિઆ: ગંધાવું (=કોવાવું)

ગિડ્ડો: ગડ્ડી-ગડ્ડું (=ઠીંગણું)

ગિડ્ડો: ગડ્ડી-ગડ્ડું (=બટકું અને જાડું)

ગુડદાલિઆ: ગદદો

ગુણુત્થ: ગુલાંટ (=ગોટીમડું)

ઘાઉ: ઘાણ (=સંહાર કે ખરાબી)
ઘારિયા: ઘારી (એક જાતની મીઠાઈ)
ઘારિયા: ઘારી (=અડદની કે મગની દાળનું વડું)
ઘારિયા: ઘારી (=ચોટલીની ચારે બાજુએ રાખેલા વાળનું ચકરડું)
ઘારિયા: ઘારી (=પાણીમાં થતું ચકરડું)
ઘુટ્ટગ: ઘૂંટવું [(=શ્વાસને) ઘેરવું]
ઘુટ્ટગ: ઘૂંટવું (=લસોટવું)
ઘુટ્ટગ: ઘૂંટવું (=અભ્યાસથી કે પુનરાવર્તનથી પાકું કરવું)
ઘુત્તિઅ: ગોતવું (=શોધવું; ઢૂંઢવું)
ઘુરુક્ક: ઘૂરકવું
ઘુસુલિઅ: ઘૂસવું
ઘુંટ: ઘોટ (=ઘૂંટડો)
ઘુંટ: ઘૂંટ (=ઘાંટો)
ઘુંટ: ઘૂંટ (=જીવનું ગૂંગળાવું)
ઘેવર: ઘેબર (એક જાતનું પક્વાન્ન)

ઙ

* * *

ચ

ચઉરય: ચોરો (=મોટો ઓટલો)
ચઉરય: ચોરો (=ગામમાં સૌના બેસવા માટેની જગા)
ચઉરય: ચોરો (=પોલીસમથક; ચોકી)
ચઉરી: ચોરી (=માહ્યરું)
ચઉસર: ચોસર (=ચાર બળદની જોડ)
ચઉસર: ચોસર (=ચોસરું; ચાર સેરવાળું)
ચઉસર: ચોસર (=ચાર સેરનું ભરત-ગૂંથણ)
ચઉસર: ચોસર [ચાર દોરીવાળો ગળચવો (એટલે પુરુષનું ગળાનું ઘરેણું)]
ચઉસર: ચોસર (સોગટાં વડે રમાતી એક બાજી)
ચક્કલ: ચાકળો (=કાનની મોટી ગરગડી)
ચક્કલ: ચાકળો (=ખાસ કરીને ચામડાની ચોરસ કે ગોળ નાની ગાદી)
ચક્કલ: ચકલું (=મહોલ્લા આગળની છૂટી જગા)
ચક્કલ: ચાકળો (=ખાખળિયો)

ચક્કલ: ચકલું (=ચાર રસ્તા મળતા હોય તેવું નાકું)

ચક્કુલંડા: ચાકણ (=ચાકટ; બે મોંનો આંધળો સાપ)

ચટ્ટ: ચટણી

ચટ્ટ: ચટકો (=ખાવાનો ચસકો)

ચટ્ટ: ચાટ (=કૂતરાંને ખાવાનું નાખવા માટેનું ઠામ)

ચટ્ટ: ચટાકો (=સ્વાદ; લહેજત)

ચટ્ટ: ચટકો (=તીવ્ર લાગણી)

ચટ્ટ: ચાટવું

ચટ્ટુઅ: ચાટવો (=હલેસું)

ચટ્ટુઅ: ચાટવો (=લાકડાનો કડછો)

ચડપડ: ચડભડવું (=લડી પડવું)

ચડપડ: ચડભડ (=ગુસ્સો; ખીજ)

ચડપડ: ચડભડવું (=ગુસ્સે થવું; ખિજાવું)

ચડુત્તારિયા: ચડઊતર

ચડુ: ચાડું (=મોં; ડાચું)

ચડુ: ચાડું (=ખામણું)

ચડુ: ચાડું (=ખાડાવાળું દીવો મૂકવા માટેનું ચોકઠું)

ચડુ: ચાડું (=ગોફણનાં ચાડાં)

ચણોટ્ઠી: ચણોઠી (એક જાતનું ફળ)

ચણોટ્ઠી: ચણોઠી (એક જાતનો વેલો)

ચણાટ્ઠી: ચણોઠી (=રતી)

ચત્તા: ચાતરી (=રેંટિયાની ત્રાક)

ચલ્લણગ: ચણિયો (=ઘાઘરો)

ચલ્લનગ: ચોરણો (=મોટી ચોરણી)

ચલ્લનગ: ચોરણો (=સાથળ આગળ ખૂલતો હોય તેવો લેંઘો)

ચલ્લનગ: ચોરણી (=સૂંથણી; લેંઘી)

ચવલ: ચાવલ (=ચોખા)

ચવલય: ચોળા (કઠોળની જાત)

ચવેણ: ચવાવું (=વગોવાવું)

ચહુંતિયા: ચૂંટી (=ચીમટી)

ચહુંતિયા: ચોંટિયો

ચંગ: ચાંગી [=ઉત્તમ પ્રકારનું (ઘોડા માટે)]

ચંગેરી: ચંગોડી (=ટોપલી)

ચંદણી: ચાંદની

ચંપ: ચાંપવું (=દબાવવું)

ચંપ: ચાંપવું (=દઝાડવું)

ચંપ: ચાંપવું (=લાંચ આપવી)

ચંપ: ચાંપવું (=ઠાંસવું)

ચંપિઅ: ચંપી

ચાઉલ: ચાવલ (=ચોખા)

ચાડ: ચાડી (=એકની વાત બીજાને કહી દેવી તે)

ચાર: ચાડ (=કાળજી; ચીવટ)

ચાર: ચાડ (=સ્પર્ધા; ચડસ)
ચાસ: ચાસ (=જમીન ખેડવાથી પડનો લાંબો આંકો)
ચાસ: ચાસવું (=ચાસ પાડવા)
ચિક્ક: ચીકી (=ગોળ-ખાંડ નીચાસણીથી કરાતી મીઠાઈ)
ચિક્ખલ્લ: ચિખલ (=કાદવ)
ચિપ્પ: ચીપવું (=ગંજીફાનાં પત્તાંને છૂટાં પાડવા ઉપરતળે કરવાં)
ચિપ્પ: ચીપવું (=વાતને ચોળીને લાંબી કરવી)
ચિપ્પ: ચીપવું (=સફાઈથી ઠીક કરીને ગોઠવવું)
ચિપ્પ: ચીપટી (=ચીમટી)
ચિપ્પ: ચીબું
ચિપ્પ: ચીપવું (=દાબી ખેંચીને ચીપ બનાવવી)
ચિપ્પ: ચૂંટી
ચિલ્લા: ચલ્લું (=ચકલું)
ચિલ્લા: ચીલ (=સમડી)
ચિલ્લય: ચીલો (=ગાડાવાટ)
ચિલ્લય: ચીલો (=રૂઢિ; રિવાજ)
ચિહારી: ચીસ
ચુલ્લ: ચલ્લુક (=ક્ષુલ્લક; માલ વગરનું; હલકું)
ચુહુટ્ટ: ચોટવું (=અડ્ડો જમાવવો)
ચુહુટ્ટ: ચોટવું (=ચીકાશને લીધે વળગવું)
ચુહુટ્ટ: ચોટવું [=બેસવું (તિરસ્કારમાં)]
ચૂડ: ચૂડ (=નાનો ચૂડો)
ચૂડ: ચૂડ (=સાપની પકડ કે આંટી)
ચૂડ: ચૂડી (=ગ્રામોફોનની જૂની ટબની રેકર્ડ)
ચૂડ: ચૂડો (=સ્ત્રીના કાંડા માટેનું ઘરેણું)
ચૂરિમ: ચુરમું (=છૂટો લાડુ)
ચેલય: ચેલિયું (=ગ્રાળવાનું પલ્લું)
ચેલ્લ: ચેલકી [=છોકરી (વહાલમાં)]
ચેલ્લ: છેલો (=છૈયાં)
ચેલ્લ: ચેલાં (=શિષ્ય)
ચોક્ખ: ચોખ્ખું (=ભેળ વિનાનું)
ચોક્ખ: ચોખ્ખું (=પ્રામાણિક; સાચું)
ચોક્ખ: ચોખ્ખું (=ખુલ્લું; સ્પષ્ટ)
ચોક્ખ: ચોખ (=ચોખ્ખાઈ)
ચોક્ખ: ચોખ્ખું (=સ્વચ્છ)
ચોક્ખ: ચોખ (=નિકાલ) ('ચોખવટ'માં)
ચોક્ખલિ: ચોખલિયું (=ચોખલિયાત)

ચોક્ખલિ: ચોખલિયું (=નીતિનો કે શુદ્ધિનો ખૂબ આગ્રહ રાખનાર)

ચોટ્ટી: ચોટલી (=શિખા) [રેસા)

ચોટ્ટી: ચોટલી (=નાળિયેરના ઉપરના

છ

છઉઅ: છોડ (=સુકાયેલું છોડું)

છચ્છુંદર: છછુંદર (એક જાતનું દારૂખાનું)

છચ્છુંદર: છછુંદર (ઉંદર જેવું નાનું પ્રાણી)

છચ્છુંદર: છછુંદર (=તોફાની; અડપલાંખોર)

છજ્જિઆ: છજું (=ઝરૂખો)

છડિય: છડવું (=ખાંડીને છોડાં જુદાં કરવાં)

છડિય: છડવું (=ઠોકવું; મારવું)

છપ્પત્તિઆ: છાપટ (=છોળ)

છપ્પત્તિઆ: છાપટ (=થાપટ; લપડાક) [ટોપલી)

છબ્બ: છાબ (=વાંસની છાછરી

છબ્બ: છીબું (=તપેલીનું ઢાંકણું; તાસક)

છલ્લી: છલ્લૈયું (=છાલની કે લાકડાની ચૂડી)

છલ્લી: છાલાં (=ચામડી ઉપરનાં ભિગડાં)

છલ્લી: છલી (ચામડીનો એક રોગ)

છલ્લી: છીલટું (=છોડું)

છલ્લી: છાલ (=ઝાડની ત્વચા)

છલ્લી: છાલાં (=છોતરાં)

છલ્લી: છલ્લૈયું (=છલૂડું; સાવ ઘસાઈ ગયેલું)

છવડી: છોડ (=સુકાઈ ગયેલું છોડું)

છવડી: છોડ (=સુકાઈ ગયેલો ગર્ભ)

છવડી: છોડ (=નાકમાં બાઝતું લીંટ વગેરેનું સૂકું પડ)

છવ્વિઅ: છાવું (=ઢાંકવું)

છવ્વિઅ: છાવું (=છાજ વડે ઢાંકવું)

છવ્વિઅ: છવાવું (=ફેલાવું)

છવ્વિઅ: છવાવું (=ઢંકાવું; ઘેરાવું)

છંટ: છાંટ (=થોડા ઝીણા ઝીણા છાંટા; ફરફર)

છંટ: છંટકાવ

છંટ: છાંટો (=બુંદ; ટીપું)

છંટ: છાંટી (=નાનો છાંટો; ટીપું)

છંટ: છાંટી (=વરસાદની ઝીણી ફરફર)

છંટ: છાંટો (=ખાવાપીવાનો કે સ્પર્શાસ્પર્શનો સંબંધ)
છંટ: છાંટો (=થોડુંક; ચપટીક)
છંટ: છાંટવું (=વિખેરાઈને પડે તેમ નાખવું)
છંટ: છાંટવું (=લાંચ આપવી)
છંટ: છાંટ (=ગપ્પું)
છંટ: છાંટ (=બડાઈ)
છંટ: છાંટ (=ઉપરઉપરથી કાપનાં પડેલા કકડા)
છંટ: છાંટવું (=ગપ મારવી)
છંટ: છાંટવું (=બડાઈ હાંકવી)
છંટ: છાંટો (=ડાઘો; કલંક)
છાઈલ્લ: છાયલ (=એક જાતનો છાપેલો સાડલો)
છાણ: શણ [=કપડું ('શણવટ'માં)]
છાણ: છણવું (=બારીક કપડાથી ચાળવું કે ગાળવું)
છાણ: છણવું (=ખણવું; નખથી વલૂરવું)
છાણ: છણવું (=દબાઈ ગયેલી વાતને ફરી છેડવી કે ઉખેળવી)
છાણ: છાણવું કે છણવું (=બારીક તપાસ કરવી) [પડાવ]
છાયણી: છાવણી (=લશ્કરી મથક કે
છાર: છારાં (ચોરી કરતા હલકી જાતના રખડતા એક વર્ગના લોકો)
છાસી: છાશ; છાસ
છિક્કા: છીંક
છિણ્ણા: છીનકી (=છિનાળ)
છિણ્ણાલ: છિનાળ (=છિનાળવું)
છિણ્ણાલી: છિનાળ (=કુલટા; વ્યભિચારિણી)
છિત્ત: છેટ ('આભડછેટ'માં)
છિપ્પિર: છપ્પર (=છાપરું)
છિયાડી: ધૂળ (=ખેહ)
છિલ્લી: છેલ્લું
છિહંડઅ: શિખંડ
છિછ્છોલી: છીછરું
છિપય: છીપો (=છાપગર)
છીંડી: છીંડી (=નાનું છીંડું)
છુટ્ટ: છોટું (=નાનું)
છુત્તિ: છૂતઅછૂત (=અસ્પૃશ્યતાની માન્યતા)
છુલ્લુચ્છુલ: છલોછલ
છૂત્તિ: છોત (=છોછ; ચોખ્ખાઈની કે આચારની ચટ અથવા તીવ્ર લાગણી)
છેઅ: છેહ (=ત્યાગ)
છેઅ: છેક (=અંત)

ઝુંબાલુગ : ઝૂમવું (=આતુરતાથી ટાંપી રહેવું)

ઝુંબાલુગ : ઝૂમવું (=લટકવું; ટિંગાવું)

ઝુંબાલુગ : ઝૂમવું (=ઝઝૂમવું)

ઝોટિંગ : ઝોટિંગ (=અરાજક દશા)

ઝોટિંગ : ઝોટિંગ (=મુસલમાનનું એક ભૂત) [માણસ)

ઝોટિંગ : ઝોટિંગ (=રખડતું કે રમેલું

ઝોટ્ટી : ઝોટ (=જોટડી; યુવાન ભેંસ)

ઝોડ : ઝૂડવું (=ઝાપટવું; ખંખેરવું)

ઝોડ : ઝૂડવું (=ધૂંધા કે ધોકા વડે ઠોકવું)

ઝોડ : ઝોડ (=વળગણ; ઝૂડ)

ઝોલિઆ : ઝોળી (=ઝૂલતી ઝલાતી થેલી)

ઝોલિઆ : ઝોળી (=બાળકની ખોઈ)

ઝોસ : ઝોંસવું (=અભાવથી નાખવું કે આવવું કે પટકવું કે મૂકવું)

ઝોસ : ઝોંસવું (=ઠાંસીને ગળચવું કે ખાવું)

ટ

ટઉયા : ટહુકો (=મોરનો કે કોયલનો બોલવાનો અવાજ)

ટઉયા : ટહુકો (=હુંકારો; ચાલતી વાતમાં હાજિયો ભરવો તે)

ટઉયા : ટોવું (=ખેતર સાચવવા બૂમ પાડી પક્ષીઓ ઉડાડવાં)

ટક્કર : ટકોરો (=ઠોકનો રણકો)

ટક્કર : ટકોરો (=રણકે એમ વાગતો ઠોક)

ટક્કર : ટાકર (=ઉજ્જડ; વેરાન; સાફ)

ટક્કર : ટાકર (=ટકોરી; હલકો આઘાત)

ટક્કર : ઠોકર (=ઠેસ)

ટક્કર : ટોકરી (=ઘંટડી)

ટક્કર : ઠોકર (=ખોટ)

ટક્કર : ઠોકર (=ભૂલ)

ટચ્ચક : ટચકો (=ઘા)

ટચ્ચક : ટચકો (=ઘાનો અવાજ)

ટટ્ટઇઆ : ટટ્ટી (=વાંસની કે કામઠાંની ચીપોનો પડદો)

ટટ્ટઇઆ : ટટ્ટી (=વીરણનો બનાવેલો ચક)

ટટ્ટઇઆ : ટાટું (=કામઠાંની ચીપોથી ગૂંથેલ સાદડી કે ઝાંપો કે ભીંત)

ટલવલ : ટળવળવું (=વલખાં કે તરફડિયાં મારવાં)

ટલવલ: ટળવળવું (=આતુરતાથી ઝંખવું)
ટલિઅ: ટળવું [=આઘા જવું; મરવું (તિરસ્કારમાં)]
ટલિઅ: ટળવું (=મટવું; સાજું થવું)
ટલિઅ: ટળવું (=હઠવું; દૂર થવું; ખસવું).
ટંક: ટાંકી
ટંક: ટાંકું
ટાર: ટારડી (=ટટ્ટુ; માલ વગરની નાની ઘોડી)
ટિક્ક: ટિક્કો (=ડિંગો; ડામ)
ટિક્ક: ટિક્કો (=મોટું ટીલું)
ટિક્ક: ટીકી (=ટીલડી)
ટિક્ક: ટીકી (=નજર)
ટિક્ક: ટીકી (=સોનેરી કે રૂપેરી ટપકી)
ટિગ્ઘર: ડગરું (=ડોસલું; ઘરડું)
ટિટ્ટિયાવ: ટિટિયાણ (=કંકાસ; કકલાણ; કકળાટ)
ટિપ્પી: ટપકું (=નાનું ગોળ બિંદુ અથવા ચિહ્ન)
ટિપ્પી: ટાંપ (=વિરામચિહ્ન)
ટિપ્પી: ટીપકી (=સોનેરી કે રૂપેરી ટપકી)
ટિબરું: ટિંબરું (ઝાડની જાત)
ટુંટ: ટૂંટણું (=ઠૂંઠું;હાથની ખોડવાળું)
ટુંટ: ટૂંટિયું (એક પ્રકારનો રોગ; ઈન્ફ્લુએન્ઝા)
ટુંટ: ટૂંટિયું (=કોકડું વળીને સૂવું તે)
ટુંટ: ટૂંઠું (=ઠૂંઠું; ટૂંટલું)
ટુંવય: ટુંબો (=ટોળો; મહેણું)
ટેક્કર: ટેકરી
ટેંટા: ટેંટું (=અફીણિયો; દરિદ્રી)
ટેંટા: ટેંટું (=ટેં થઈ ગયેલું)
ટેંટા: ટેંટું [=રજપૂત (તિરસ્કારમાં)]
ટોપિઆ: ટોપ (=બિલાડીનો ટોપ)
ટોપિઆ: ટોપ (=મોટું તપેલું)
ટોપિઆ: ટોપ (મોટી છત્રી)
ટોપિઆ: ટોપ (=લોઢાની લશ્કરી ટોપી)
ટોપિઆ: ટોપ (=વરસાદ વખતે ઓઢવા માટેની બનાતની ટોપી)
ટોપિઆ: ટોપી
ટોપ્પર: ટોપ
ટોલ: ટોળું

ઠ

ઠગિય: ઠગ (એક જાતનો માણસ)
ઠગિય: ઠગ (=ઠગનારું)
ઠગિય: ઠગ (=લૂંટારાની એક જાતનું)
ઠરડ: ઠરડાટ (=વાંકાપણું; વક્રતા)
ઠલિય: ઠલવવું (=ખાલી કરવું)
ઠલ્લ: ઠાલું (=ખાલી; નહીં ભરેલું)
ઠલ્લ: ઠાલું (=ખુલ્લું; નહીં વાસેલું)
ઠલ્લ: ઠાલું (=ધંધા વગરનું; નકામું)
ઠલ્લ: ઠાલું (=ફોગટ; નાહક)
ઠિક્કરિઆ: ઠીકરું (=માટીના વાસણનો ભાંગેલો કકડો)
ઠિક્કરિઆ: ઠીકરું (=માટીનું વાસણ)
ઠુંઠ: ઠૂણકું (ઢીમચું)
ઠુંઠ: ઠૂણકું (=લાકડાની ભારે ગાંઠ)
ઠુંઠ: ઠૂંઠવાવું (=ધ્રૂજવું; ટાઢથી અકડાઈ જવું)
ઠુંઠ: ઠૂંઠું (=આંગળાં વિનાનું કે થોડાઘણા કપાઈ ગયેલા હાથવાળું)
ઠુંઠ: ઠૂંઠું (=બીડી પિવાઈ રહ્યા પછી રહેલો ભાગ)
ઠુંઠ: ઠૂંઠું (=ડાળાં વગરનું ઝાડનું થડિયું કે એવું નાગું ઝાડ)
ઠુંઠ: ઠૂંઠું (=મૂળનું અપંગ રૂપાંતર)
ઠુંઠ: ઠોઠિયું (=કુલ્લાનું ફડાશિયું)
ઠુંઠ: ઠોઠિયું (=ખખડી ગયેલું)
ઠુંઠ: ઠોઠિયું (=ઠાઠા જેવું વાહન)

ડ

ડગમગ: ડગુમગુ (=અસ્થિર)
ડગમગ: ડગમગ (=ડગડગવું તે)
ડગમગ: ડગમગવું (=ડગડગવું)
ડગલ: ડગશ (=મોટો પથ્થર)
ડગલ: ડગળું (=ફળનું ફાડિયું)
ડપ્ફ: ડફણું (=નાનો, જાડો દંડૂકો)
ડલ્લ: ડળું (=ડાળી)
ડલ્લ: ડાલી (=ભેટનાં ફળફળાદિની [ટોપલી)
ડલ્લ: ડળું (=ડંગળી)
ડલ્લ: દડિયો (=પડિયો)
ડલ્લ: ડાલી (=ટોપલી)
ડલ્લ: દલ્લો (=પૂંજી, થાપણ)
ડંક: ડંખ (=ચટકો)
ડંક: ડંખ (=ઝેરી કાંટો કે આંકડો કે ઝેરી અણી)
ડંક: ડંખ (=ધાન્યનો દાણો સડવાથી પડતું છિદ્ર)
ડંક: ડંખ (=વેર; કીનો)

ડંક: ડંખવું (જોડાનું)
ડંગા: ડંગોરું (=ધોકો)
ડંગા: ઠાંગ (=લાંબી મજબૂત લાકડી)
ડંડ: ડાંડ (=લૂગડાનો ફાટેલો ભાગ વચ્ચેથી કાઢી નાંખી બે છેડા સાંધી પહેરવા લાયક કરેલું કપડું)
ડંડય: ડંડો (=મહોલ્લો)
ડંડય: ડંડો (=શેરી)
ડંડય: ડાંડો (=રસ્તો)
ડંડય: દંડી ('પગદંડી'માં)
ડંડુઅ: ડૂંડી (=દાંડી, જાહેરાત કરવા વગાડવાની થાળી કે નગારી)
ડાલ: ડાળ (=ડાળું)
ડાલી: ડાળી (=નાની ડાળ)
ડાવ: ડાબું
ડિડુર: દેડકું
ડુજજય: ડૂચો (=રાભો)
ડુજજય: ડૂચો (=ચોળાઈ કરીને ગમે તેમ ગોટો થયેલું કપડું)
ડુજજય: ડૂચો (=નકામા કાગળનો કે કાપડનો પિંડો)
ડુજજય: ડૂચો (=નકામા કાપડનો કે કાગળનો દાટો)
ડુજજય: ડૂચો (=મોટો કોળિયો)
ડુંગર: ઢાંગ (=ઝાડીવાળો ડુંગરી પ્રદેશ, જેમ કે 'ઢાંગ'નું જંગલ)
ડુંગર: ડુંગર (=નાનો પર્વત)
ડુંગર: ડુંગર (=મોટો ઢગલો)
ડુંઘો: ડૂઘો (=ઊપસેલો હાડકાવાળો કઠણ ભાગ)
ડુંઘો: ડૂઘો (=મોટી કડછી)
ડુંઠુક્કા: ડૂંડી (=દાંડી, જાહેરાત માટેની નાની નગારી કે થાળી)
ડોઅ: ડોયો (=જેમાં હુકાનો મેર ભરાય છે તે નાળિયેરનું ખોખું)
ડોઅ: ડોયો (=ડોઈ)
ડોઅ: ડોયો (=નાળિયેરને કોતરીને કરેલું વાસણ)
ડોક્કરી: ડોકરી (=ડોસી)
ડોલ: ડોળ (=ડોળી; મહુડાનું બી)
ડોલ: ડોળો (=આંખનો કાચ-ગોળો)
ડોલ: ડોળો (=આંખ)
ડોલ: ડોળો (=ધ્યાન; નજર)
ડોલ: ડોળો (=મોરનાં પીંછાંનો ચાંદલો)
ડોલા: ડોલો (=પાલખી; મ્યાનો)
ડોલા: ડોળી (=ઝૂલતી ઝોળી)

ઢક્ક: ઢાંકવું (=કશા વડે વસ્તુને આવરવી)

ઢક્ક: ઢાંકવું (=સંતાડવું; ગુપ્ત રાખવું)

ઢગ્ગઢગ્ગા: ઢચકઢચક (પાણી પીતાં થતો અવાજ)

ઢડ્ઢ: ઢઠ્ઠો (=જડ કે ઠોઠ માણસ)

ઢડ્ઢ: ઢઠ્ઠો (=પતંગ વચ્ચેની ઊભી જાડી અક્કડ ચીપટ કે સળી)

ઢડ્ઢ: ઢાઢી (=શરણાઈ વગાડનારો)

ઢડ્ઢર: ઢચરી (=ઠચરી; ડોસી)

ઢડ્ઢર: ઢચ્ચર (=બહુ ઘરડું)

ઢલ: ઢળવું (=અમુક વલણ તરફ વળવું)

ઢલ: ઢળવું (=એક બાજુ નમવું; આડું થવું)

ઢલ: ઢળવું (=બીબામાં રેડાઈ તે ઘાટનું થવું)

ઢલ: ઢળવું (=પ્રવાહી પદાર્થનું બહાર નીકળી જવું)

ઢલ: ઢોળવું (=ગબડાવવું)

ઢલ: ઢોળવું (=રેડવું)

ઢંઢ: ઢંઢ [=સાવ પોલું ('પોલુંઢંઢ'માં)

ઢાલ: ઢાળ (=ખેતરના પાકનો અંદાજ)

ઢાલ: ઢાળ (=ગાવાની ઢબ)

ઢાલ: ઢાળ (=ઘરોબો; સંબંધ)

ઢાલ: ઢાળ (=ઢબ; ઢંગ; રીત)

ઢાલ: ઢાળ (=ઢોળાવ; ઉતાર)

ઢાલ: ઢાળવું (કોળી વગેરેનાં બૈરાં સાડલા ઉપર જે લૂગડું બાંધે છે તે)

ઢાલ: ઢાળવું [=ટીપાંરૂપે પાડવું (જેમ કે આંસુ)]

ઢાલ: ઢાળવું [=નમાવવું કે નીચે નાખવું (જેમ કે આંખ)]

ઢાલ: ઢાળવું (=નીચે નાખવું)

ઢાલ: ઢાળવું [=(પંખો) નાંખવો]

ઢાલ: ઢાળવું (=પાકની કાપણી કરવી)

ઢાલ: ઢાળવું(=પાકનો અંદાજ કાઢવો)

ઢાલ: ઢાળવું [=પાથરવું (જેમ કે ખાટલો)]

ઢાલ: ઢાળવું (=બીબામાં રેડવું; ગાળીને ઢાળકી પાડવી)

ઢાલ: ઢાળવું (=બેસણી વગરનું વાસણ)

ઢાલ: ઢોળવું (ચામર કે પવન)

ઢિલ્લ: ઢીલ (=બેદરકારી)

ઢિલ્લ: ઢીલ (=વિલંબ)

ઢિલ્લ: ઢીલ (=શિથિલ હોવું તે)

ઢિલ્લ: ઢીલું (કમજોર)

ઢિલ્લ: ઢીલું (=પોચું)

ઢિલ્લ: ઢીલું (=શિથિલ)
ઢિલ્લ: ઢીલું (સુસ્ત)
ઢિલ્લ: ઢીલું (=હિમત વિનાનું)
ઢુંઢુલ્લ: ઢંઢોળવું
ઢુંઢુલ્લ: ઢૂંઢવું
ઢોલિવાલિયા: ઢેલ (=મોરની માદા)
ઢેંકા: ઢીંકવો
ઢોલ્લ: ઢોલો (=જાડે, એદી, મૂર્ખ માણસ)
ઢોલ્લ: ઢોલો (=વર; ધણી)

ણ

ણક્ક: નાક (=આબરૂ)
ણક્ક: નાક (=કોઈ પણ વર્ગની મુખ્ય વસ્તુ)
ણક્ક: નાક (=નાસિકા)
ણક્ક: નાકું (=કાણું)
ણક્ક: નાકું (=ગામમાં પેસવા બદલ લેવાતો કર)
ણક્ક: નાકું (=જે સ્થળે ઘણા રસ્તા ભેગા થતા હોય તે સ્થળ)
ણક્ક: નાકું (=જકાત લેવા માટેનું થાણું)
ણક્ક: નાકું (=રસ્તાનો છેડો કે રસ્તાનું પ્રવેશદ્વાર)
ણક્કસિરા: નસકોરી
ણણ્ણ: નાનો (=આજો; માનો બાપ)
ણત્થણ: નાથવું (=અંકુશમાં આણવું)
ણત્થણ: નાથવું (=નાથ ઘાલવી)
ણત્થણ: નાથવું (પલોટવું)
ણત્થા: નથ (=વેસર; નાકની વાળી)
ણત્થા: નાથ (=જમીનનું ધોવાણ રોકવા બંધાતી પાળ)
ણત્થા: નાથ (=બળદ વગેરેના નાકમાં નંખાતી દોરી)
ણવર: નકરું (=નર્યું; સાવ)
ણસા: નસ (=રસવાહિની)
ણસા: નસ (=રેસો)
ણહરણી: નરેણી (=નખ કાપવા માટેનું ઓજાર)
ણંગર: લંગર (=લંગાર; લાંબી હાર)
ણંગર: લંગર (=સદાવ્રત)
ણંગર: લંગર (=લંગીસ; એક છેડે વજન બાંધ્યું હોય તેવી દોરી)
ણંગર: લંગર (સ્ત્રીનું પગનું ઘરેણું)
ણંગર: લંગર (=વહાણ થોભાવવા માટેનું વાંકા અંકોડાવાળું સાધન)
ણાઉલ્લ: નાવલિયો (=પતિ)

ણાણક: નાણું (=ચલણી સિક્કો)
ણાણક: નાણું (=પૈસો કે ધન)
ણારુટ્ટ: નારું (=ગૂમડું પાકીને પડેલો શાર; ગૂમડાનું મોઢું)
ણિઅલ: નેવલ (એક ઘરેણું)
ણિઅલ: નેવલ (=બેડી)
ણિક્ક: નીકું (=સારું, પસંદ પડે તેવું)
ણિક્ક: નીકું (=સ્વચ્છ)
ણિક્કલ: નક્કર
ણિગ્ઘોર: નઘરોળ (=નઠોર; બેફિકરું)
ણિચ્ચડ: નિચોડ (=નિચોવીને કાઢેલો રસ)
ણિચ્ચુડ: નિચોડ (=તાત્પર્ય; સાર)
ણિચ્ચોય: નિચોવવું (=દબાવીને પ્રવાહી બહાર કાઢવું)
ણિચ્ચોય: નિચોવવું (=રસ ન રહે તેમ કરવું)
ણિજ્જ: નીજવું (=સૂવું)
ણિઠુહિઅ: થૂથૂ (થૂંકવાનો અવાજ)
ણિપ્પટ્ઠ: નીપટ (=તદ્દન)
ણિસ્સાણ: નિશાન
ણિંદિણી: નીંદણ (=નીંદી નાંખેલું નકામું ઘાસ)
ણીરણ: નીરણ (=ઘાસ; નીરેલું તે)
ણીસણી: નિસરણી (એક રમત)
ણીસણી: નિસરણી (=સીડી)
ણીસા: નિશા (=નિસાર; નિશાતરાથી જેના ઉપર વાટવામાં આવે તે પથ્થર)
ણીસાર: નિશાળ (=શાળા)
ણેમ: નેમ (=આશય; હેતુ)
ણેમ: નેમ (=નિયમ; નીમ)
ણેમ: નેમ (=નિશાન)
ણેસત્થી: નેસ્તી (=મોદી)
ણોક્ખ: નોખ (=નોક; સુંદર; અનોખું)
ણોક્ખ: નોખું (=જુદું)

ત

તટ્ટી: ટટ્ટી (=તાટી; નાની ચટાઈ કે નાનો પડદો)
તટ્ટી: ટાટું (=કામઠાંની ચીપોથી ગૂંથેલ ભીંત કે ઝાંપો)
તટ્ટી: ટાટું (=ટાટાંનું બનાવેલું ઝૂંપડું)
તડફડ: તડફડવું (=ફાંફાં મારવાં)
તડફડ: તરફડવું (=તરફડિયાં મારવાં)
તડફડ: તરફડવું (=હાંફવું)
તણય: તણું (છઠ્ઠી વિભક્તિનો પ્રત્યય)
તત્તિ: તથા (=તમા; સ્પૃહા)

તત્તિ: તથા (=લંબાણ; વિસ્તાર)
તમણ: તમેણ (=ભોંય ખોદીને કરેલો ચૂલો)
તર: તર (=નાની ખાડી)
તર: તર (=મલાઈ)
તરવટ્ટ: તરવારડી (એક વનસ્પતિ)
તરિયા: તર (=કાંપ)
તરિયા: તર (=તરતો થર)
તરિયા: તર (=મલાઈ)
તરિયા: તોર (=મલાઈ)
તલહટ્ટિયાં: તળેટી
તલાર: તલાટી
તલ્લ: તળાઈ (=ખૂબ રૂ ભરેલું ગાદલું) [આતુરતા)
તલ્લોવિલ્લિ: તાલાવેલી (=ચટપટી;
તિડ્ડ: તીડ
તુપ્પ: તૂપ (=ઘી)
તુરક્ક: તરક (=ડો) [મુસલમાન (તિરસ્કારમાં)]
તેડ: તેડવું (=નોતરવું)
તોક્ખાર: તોખાર (=ઘોડો)
તોડર: ટોડર (=ડમરો)
તોડર: ટોડર (=તોરો; કલગી)
તોડર: તોડો (=કાચું તોડેલું ફળ)
તોડર: તોડો (=ચણતરમાં દીવાલની જાડાઈની દિશામાં મુકાતી ઈંટ)
તોડર: તોડો (=ટોલ્લો)
તોડર: તોડો (=પગનું સાંકળું)
તોડર: તોડો (=પૂણીઓ કાંતતાં પડેલો ફોદો)
તોડર: તોડો (=બંદૂકની જામગરી)
તોડર: તોડો (=મિનારો; કાંગરો; શિખર)
તોડર: તોડો (=વાવની ઉપરની દીવાલ)
તોડર: તોડો(=હજાર રૂપિયાની થેલી)
તોરવિઅ: તોરવું(=સંતોરવું;સંતાપવું)
તોલ: તોલું (=દસ શેર વજન)

થ

થક્ક: તક (=અવસર)
થક્ક: થકવું (=થાકવું; શિથિલ થવું)
થક્ક: થાક
થક્ક: થાકવું (=કંટાળવું; હારવું)
થગ્ઘ: તાગ (=અંત; છેડો)
થગ્ઘ: તાગ (=નિવેડો)
થગ્ઘ: થાહ (=છેડો)
થગ્ઘ: થાહ (=હદ)

થગ્ઘ: તાગ (=અંદાજ)
થગ્ઘ: થાહ (=તળિયું)
થટ્ટ: ઠઠ (=ગિરદી)
થટ્ટ: ઠઠ (=જમાવ)
થટ્ટ: ઠઠ (=ભીડ)
થટ્ટ: ઠાઠ (=શોભા; ભપકો)
થટ્ટ: થાટ (સંગીતનો શબ્દ)
થડ: થર (=ચડતીઊતરતી ચૂડીઓનો જથ્થો)
થડ: થેલું (=ટોળું)
થરથર: થરથર (=ધ્રૂજે કે કંપે તેમ)
થરથર: થરથરવું (=ધ્રૂજવું)
થરથર: થરથરવું (=બીવું)
થરહર: થરેરવું (=ત્રાસવું)
થલ્લિયા: થેલી (=કોથળી)
થવક્ક: થોક (=ખરકલો; ઝૂડો)
થવક્ક: થોક (=જથ્થો)
થાલા: થાળ ('થાળે પડવું'માં)
થિગ્ગલ: થીગડી (=થીંગડું)
થિગ્ગલ: થીગણ (=ગાર)
થુડ: થડ
થુડ: થડી (=થપ્પી; ગંજ)
થુડુંકિઅ: તડૂકવું (=ગર્જવું; ઘાંટો કાઢવો)
થેવ: ઉથેવો (=છાપરાનો ચૂવો)
થોલ: થોલ (=તોખ; તક; અનુકૂળ સમય)
થોહર: થુવેર (=થોરિયો)

દ

દડવડ: દડબડી (=ઉતાવળી દોટ)
દયાવણ: દયામણું
દયાવણ: દામણું (=ઓશિયાળું)
દયાવણ: દામણું (=ગરીબ)
દવર: દાવડી (=દોરી)
દહિત્થર: દહીંથરું
દંતવણ: દાતણ
દાઢિઆ: દાઢી
દામણ: દામણ (=ગધેડાં-ઘોડાંના પગ બાંધવા માટેનું દોરડું)
દાલિ: દાળ (= ઈંડાંની જરદી)
દાલિ: દાળ (એક વાનગી)
દાલિ: દાળ (=કઠોળનું ફાડિયું)
દાલિ: દાળ (=ગડગૂમડ ઉપર વળતું છોડું)
દાંડી: દાંડિયું (એક જાતનું વસ્ત્ર)
દિઅ: દી (=દશાનો ગ્રહ)
દિઅ: દી (=દિવસ)
દુદ્ધિઅ: દૂધી
દુદ્ધિણી: દોણી (=હાંડલી)

દોર: દોર (=જાડું દોરડું)
દોર: દોરી (=દોરડી; રસી)
દોર: દોર (=પતંગની પાતળી દોરી)
દોર: દોરી (=માપવા માટેનું સાધન)
દોર: દોરી (=લગામ)

ધ

ધણિઆ: ધણિયાણી (=પત્ની)
ધણિઆ: ધણિયાણી (=માલિકણ)
ધણિઆ: ધણી (=ભારેવાઈ સ્ત્રી)
ધરગ્ગ: ધાગો (=જૂનું ફાટેલું લૂગડું)
ધરગ્ગ: ધાગો (=દોરો)
ધવક્ક: ધબકવું (=ધડકવું)
ધવક્ક: ધાક (=અંકુશ)
ધવક્ક: ધાક (=ડર; બીક)
ધવક્ક: ધાક (=બહેરાપણું)
ધલ્વ: ધવ (=પુષ્ટિ; તેજ)
ધલ્વ: ધવા (=થકિત)
ધલ્વ: ધવા (=સારી દશા)
ધસક્ક: ધાસકો (=દાબ)
ધાહા: ધા (=મદદ માટેનો પોકાર)
ધુડુક્ક: ધડૂકવું (=ગાજવું)
ધુડુક્ક: ધડૂકવું (=ધાંટા કાઢવા)
ધૂમરી: ધૂમર (=ધુમ્મસ)
ધૂમસિહા: ધુમ્મસ
ધૂલિહડી: ધુળેટી
ધોપ્પ: ધોપું (=રોડું)
ધોપ્પ: ધોજું (=ઠોક)

પ

પઈઅ: પે (=પેડું)
પઉઅ: પોહ (=મોટું પરોઢિયું)
પઉણ: ફુણગી (=નાનો ફુણગો)
પઓર: પેર (=ખબર)
પઓર: પેર (=તદબીર)
પઓર: પેર (=પ્રકાર)
પઓર: પેર (=રીત)
પઓર: પેરે (=પેઠે; માફક)
પક્ક: પક્કું (=ખંધું)
પક્ક: પક્કું (=છેનશય નહીં તેવું)
પક્ક: પક્કું (=પાકું; દૃઢ)
પક્ક: પૅક (=હોશિયાર)
પગય: પગ (=અવરજવર)
પગય: પગ (=ચાલવા માટેનો અવયવ)
પગય: પગ (=મૂળ)
પગય: પાગ (=પગ)

પગ્ગલ: પાગલ (=ગાંડું)
પચ્ચલ: પહોંચેલું (=પક્કું)
પજ્જા: પાજ (=પાળ)
પટ્ટઈલ: પટેલ (=ગામનો મુખી)
પટ્ટઈલ: પટેલ (=અમુક જથ્થાનો
કે સંઘનો વડો)
પટ્ટઈલ: પટેલ (=પટલ; જમાઈ)
પટ્ટઈલ: પટેલ (=પાટીદાર)
પટ્ટી: પટારી (=પેટી)
પટ્ટુયા: પાટુ (=લાત)
પડંસુઆ: પણછ (=ધનુષની દોરી)
પડાલી: પડાળી (=અડાળી)
પડિગિઆસણ: પંચિયું
પડુય: પાડો (=ભેંસનું નર બચ્ચું)
પડિયા: પાડી (=ભેંસનું માદા બચ્ચું)
પણય: પણો (=રેતી-ધૂળવાળો દડ)
પણહઅ: પનું (=કેરી વગેરેનું ખટ-
મધૂરું પીણું)
પણહઅ: પાનો (=ચાનેલામાં દૂધનો
ભરાવો)
પત્તાલ: પતળવું (=ગુસ્સે થવું)
પત્તાલ: પતળવું (=પીગળવું)
પત્તાલ: પાતળું
પત્તાણ: પતાવવું
પત્થારી: પથારી (=બિસ્તરો)
પત્થારી: પથારી (=માંદગી)
પત્થારી: પથારી (=મુકામ)
પદ્: પાદર (=ભાગોળ પાસેનું મેદાન)
પદ્ધર: પાદર
પદ્ધર: પાધર (=ઉજજડ)
પદ્ધર: પાધર (=ખુલ્લું)
પદ્ધર: પાધરું
પપ્પીઅ: પપૈયો (=ચાતક)
પમ્હલ: પસરવું (=પીસળવું, મઘમઘવું)
પયા: પયું [=પોલાણ (કૂવાનું)]
પરડા: પરડકું (=સાપોલિયું)
પરિઆટ્ટ: પરિયટ (=ધોબી)
પલક્ક: પળકવું (=પેધવું)
પલક્ક: પળકવું (=મોંમાં પાણી
છૂટવું)
પલસુ: પળશી (=ખુશામત)
પવડ્ઢ: પોઢણ (=શયન)
પસૂઅ: પશુડું (=બાળક)
પહિલ્લ: પહેલ (=આગેવાની)
પહિલ્લ: પહેલ (=પ્રારંભ)
પાંખુડી: પાંખડી
પાંતિ: પાંથી (=સેંથી)
પાડહુક: પાડ (=આભાર)
પાડી: પાડી
પાડોસ: પાડોશ (=પાડોશણ; પાડોશી)

પારક્ક: પારકું
પારાઇ: પરાઈ (=ખાંડણીનો દસ્તો)
પારાઇ: પરાઈ (=નરાજ)
પારાઇ: પારી (=પથ્થર ફોડવા માટેની નરાજ)
પારી: પાર (=અરણી)
પારી: પાવરી (=દોણી)
પાલિ: પાલી (=અનાજના માપનું વાસણ)
પાલિ: પાલી (=ચાર શેરનું માપ)
પાવય: પાવો (=વાંસળી)
પાવય: પાવો (=સિસોટી)
પાસ: પાશિયું (=કરબડીમાં મુકાતું ધારવાળું લોખંડી ફળ)
પાસ: પાશિયું (=ચાંપડી)
પિઉલી: પેલ (=પીંજેલા રૂની ચેપલી)
પિઉલી: પોલ (=પીંજેલું રૂ)
પિઉલી: પોલ (=પોલવું)
પિઉલી: પોલચું (=પોચું ગોદડું)
પિંગલ: પીંગળું (=પીળચટું; માંજરું)
પિહુલ: પિહુડો (=પીસવો)
પીઢી: પીઢ (=ઢરેલ)
પીઢી: પીઢ (=વળી)
પીલુઅ: પીલું (=મરઘીનું બચ્ચું)
પીલુઅ: પીલો (=ફણગો)
પુપ્પુઅ: ફોદું (=ખાલી ફૂલેલું માણસ)
પુપ્પુઅ: ફોદું (=શિંગનું ફોતરું)
પુપ્ફી: ફોઈ (=ફુઈ)
પુંખણગ: પૂંખવું
પુંખણગ: પોંખણું (=પોંખવા માટેનાં ધૂંસળ, મુસળ, રવૈયો અને ત્રાક પૈકી દરેક ચીજ)
પુંજય: પૂંજો (=વાસીદું; કચરો)
પૂણી: પૂણી
પેજ્જાલ: પેજારી (=ઘરમાં ભોંય-તળિયે પાછળનો છાપરાવાળો ચોક)
પેટ: પેટ
પેટાલ: પેટારો (=પટારો)
પેડાલ: પટારી (=પેટી)
પેંઢાર: પીંઢારો (=ભરવાડ; અહીર)
પેંઢાર: પીંઢારો (=લૂંટારુ જાતનો માણસ)
પોક્ક: પોકળ (=ખોટું)
પોક્ક: પોકળ (=પોલું)
પોચ્ચ: પોચું (=દબાવ્યે દબાય તેવું)
પોચ્ચ: પોચું (=નબળું કે ઢીલું)
પોચ્ચ: પોચું (=બીકણ)
પોચ્ચડ: પોચ [=દાણા વગરનું (ડુંગરનું) ખોખું]
પોચ્ચડ: પોચરડું (=બીજ ન થયું હોય અથવા અંદર મરી ગયું

હોય તેવી શિંગ)
પોટ્ટ: પોટો (=ફાનસનો ગોળો)
પોટ્ટ: પોપટો (=ચણાની શિંગ)
પોટ્ટલ: પોટલી (=નાની ગાંસડી)
પોપ્પય: પંપાળવું (=પપળાવવું)
પોપ્પય: પોપલું (=નકામાં ફાંફાં મારતું)
પોપ્પય: પોપલું (=પોચું)
પોપ્પય: પોપલું (=લડાવેલું)
પોરય: પોર (=પરું)
પોલ્લ: પોલ (=ગોટાળો)
પોલ્લ: પોલ (=જૂઠાણું)
પોલ્લ: પોલ (=પોલાણ)
પોલ્લ: પોલું (=ખાલી)
પોલ્લ: પોલું [=ફૂલેલું; ભોલ ('જાડુંભોલ'માં)]
પોલ્લ: પોલું (=મિથ્યા દેખાવવું)
પોહ: પોદળો (=છાણનો લોંદો)

ફ

ફગ્ગુ: ફગવું (=છકવું)
ફગ્ગુ: ફગવું (=બોલીને ફરી જવું)
ફગ્ગુ: ફગવું (=વાંકું બોલવું)
ફડ્ડ: ફાડવું (=ચીરવું)
ફડ્ડ: ફાડયું (=ફાડિયું)
ફડુગ: ફડચ (=ચીરી)
ફણિહ: ફણી (=કાંસકી)
ફણિહ: ફણી (=સાળનો કાંસકી જેવો ભાગ)
ફરક્કિદ: ફરકવું (=ખસવું)
ફરક્કિદ: ફરકવું (=દેખાવું)
ફરક્કિદ: ફરકવું (=ધ્રૂજવું)
ફાલી: ફળી (=શિંગ)
ફિણિયા: ફેણીની (=સૂતરફેણી)
ફુક્કા: ફોક (= નકામું; વ્યર્થ)
ફુક્કા: ફોક (=રદ; ફોગટ)
ફુગ્ગફુગ્ગ: ફૂગવું (=ઊબ વળવી)
ફુગ્ગફુગ્ગ: ફૂગવું (=ફૂલવું)
ફુગ્ગફુગ્ગ: ફૂગવું (=બહેકવું)
ફુંકા: ફૂંક (=પ્રાણ)
ફુંકા: ફૂંક (=મોંમાંથી પવન ફૂંકવો તે)
ફેરણ: ફેર (=ઘેરાવો)
ફેરણ: ફેર (=ચક્કર)
ફેરણ: ફેર (=તફાવત)
ફેરણ: ફેર (=તસ્મર)
ફેરણ: ફેર (=પેચ)
ફેરણ: ફેર (=ફેરવવાની ખીલી)
ફેરણ: ફેર (=લૂગડાની ફડક)

ફેરણ: ફેર (=ફરીથી)
ફેલ્લુસ: ફસડાવું (=ખસી પડવું)
ફેલ્લુસ: ફસડાવું (=ફંસાઈ જવું)
ફોડિઅ: ખોયણી (=વઘાર)
ફોંફા: પોપો [=અજાણ્યો ચોર (બાળકને કહેવામાં)]
ફોંફા: પોપાં (=કાજળનું ટપકું)

બ

બઇલ્લ: બેલ (=બળદ)
બઉણી: વણ (=કપાસ)
બઉણી: વણ (=કપાસનું ખેતર)
બઉણી: વણ (=કપાસનો છોડ)
બઉહારી: બુહારવું (=ઝાડુ કાઢવું)
બઉહારી: બુહારી (=સાવરણી)
બડ: બડ (=બરડ)
બડ: બડ (=મોટું)
બડ: બડું (=ભારે)
બડુ: બડ [=મોટું ('બડભાગી'માં)]
બડુ: બડઘો (=જાડો-લઠ્ઠ માણસ)
બડુ: ભડ [=પૂરું ('ભડભાદર'માં)]
બપ્પ: બાપ
બપ્પીહ: બપૈયો (=ચાતક)
બપ્પુડ: બાપડું
બબ્બરી: બાબરાં
બરુઅ: બરુ (નેતરની જાતનું ઘાસ)
બલદ્દ: બળદ
બલય: બળિયો (=બળદ)
બલિઅ: બળિયું (=જોરદાર)
બહુઆરી: બહોરવું (=ઝાડુ કાઢવું)
બહેડુ: બહેડો (=કાદવ-કીચડ)
બંદિર: બંદર
બાઆ: બા (વહાલનો ઉદ્ગાર)
બાઈયા: બા (વડીલ સ્ત્રીના નામ પાછળ વપરાતો શબ્દ; જેમ કે 'કસ્તૂરબા')
બાઈયા: બાઈ
બાઈયા: બાયડી
બાઈયા: બૈરી
બાઉલ્લિઆ: બાવલું (=પૂતળું)
બિગ્ગાઈ: બગાઈ (એક જાતની માખી)
બિગ્ગાઈ: બગાઈ (કાનનો એક રોગ)
બિટ્ટી: બેટી (=પુત્રી)
બિટ્ટક: બેઠક
બિટ્ટક: બેઠેલું
બુક્કા: બૂકો (=કોળિયો)
બુક્કા: મુક્કી (=ઠોંસો)
બુક્કાર: બકારો (=બકવાદ)
બુક્કાર: બકારો (=બૂમ)

બુક્કાર: બકોર [=ઘોંઘાટ ('શોરબકોર'માં)]

બુક્કાર: બકોરવું (=બરકવું; બોલાવવું)

બુક્કાર: બોકાસો (=ચીસ; રાડ)

બુક્કો: ફાકો (=ફાકવાની ચીજનો કોળિયો)

બુજ્જણ: બુઝારું (=પાણીના માટલા ઉપર ઢાંકવા માટેનું પાત્ર)

બુજ્જણ: બુઝાવવું (=ઓલવવું)

બુજ્જણ: બૂંગવું (=આવરણ કરવું)

બુજ્જણ: બૂંગવું (=વધારેપડતું બોલવું)

બુડ્ડિર: બુડિયાળ (=બુડથલ)

બુણ્ણ: બીનેલું

બુંબા: બુંબ (=બૂમ)

બુંબા: બોંબક (=સંગીતમાં વાયુ-દોષથી ઊપજતો જાડો કઠોર સ્વર)

બેડા: બેડો (=વહાણ)

બેલિ: બેલી (=ધણી)

બેલિ: બેલી (=મુરબ્બી)

બેલિ: બેલી (=સહાયક)

બોકડી: બકરી

બોજ્ઝ: બોજ (=ભાર)

બોટ્ટ: બોટવું (=અભડાવવું)

બોટ્ટ: બોટવું (=રોકવું)

બોડ: ભોડું (=માથું)

બોડિય: બોડવું (=મૂંડવું)

બોડ્ડ: બોડું (=ખુલ્લું)

બોડ્ડ: બોડું (=મથાળા વગરનું)

બોડ્ડ: બોડું (=માથે વાળ ન હોય તેવું)

બોહારી: બુહારી (=સાવરણી)

બોહારી: બોઘરો (=મોટો સાવરણો)

બોંટણ: બોટણી (=ડીંટડીના આકારની ચૂસણી)

બોંટણ: બોટણી (=સ્તનની ડીંટડી)

ભ

ભટ્ઠી: ભાઠું (=છીછરા પાણીવાળી જગા)

ભટ્ઠી: ભાઠું (=નદીકાંઠાની રેતાળ જમીન)

ભટ્ઠી: ભાઠું (=શેરડીનો મૂળવાળો [કકડો)

ભલ્લોડ: ભાલોડું (=તીર)

ભલ્લોડ: ભાલોડું (=તીરનું પાનું)

ભંડ: ભટ્ટો (વેંગણની ગોળ જાત)

ભંભલ: ભાંભરભોળું (=સાવ ભોળું)

ભંભલ: ભાંભળું (=ખારું)

ભંભલ : ભાંભળું (=ખોખરા સાદવાળું)
ભંભલ : ભાંભળું (=બેસ્વાદ)
ભંભા : ભંભલી (=ભેરી)
ભંભા : ભંભલી (=સાંકડા મોંની બદામના ઘાટની બતક)
ભાઈહંડ : ભાંડ
ભાઉજ્જા : ભોજાઈ (=ભાભી)
ભાડ : ભઠ્ઠી
ભાડ : ભડ (શબ્દની આગળ વપરાતો શબ્દ; જેમ કે 'ભડસાળ' =ચૂલાનો કે સગડીનો ઊની રાખવાળો ભાગ) [કુપડું]
ભિટ્ટ : ભેટ (=કમ્મરે તાણી બાંધેલું
ભિટ્ટ : ભેટ (=બક્ષિસ)
ભિટ્ટ : ભેટ (=મેળાપ)
ભિડ : ભીડ (=ગીરદી)
ભિડ : ભીડ (=તંગી)
ભિડ : ભીડ (=ભીડો)
ભિડ : ભેડવવું (=ચરતમાં ઉતારવું)
ભિત્તર : ભીતર (=અંદર)
ભિત્તર : ભીતર (=અંદરનો ભાગ)
ભિત્તર : ભીતર (=હૈયું; દિલ)
ભિન્ન : ભીનું (=શ્યામ, 'ભીનેવાન'માં)
ભુક્ખા : ભૂખ (=ભચકો)
ભુંગલ : ભૂંગળ (એક વાદ્ય)
ભુંગલ : ભૂંગળ (=ગજ)
ભુંગલ : ભૂંગળી
ભુંગલ : ભૂંગળું
ભુંડ : ભૂંડ (=ડુક્કર)
ભોઈ : ભોઈ (=પાલખી ઊંચકવાનો ધંધો કરનાર)
ભોલ : ભોળું

મ

મઈઅ : મહેણું (=ટોણો)
મઉઅ : મઉ (=ઘણા દિવસનું ભૂખ્યું)
મઉઅ : મઉ (=ભૂખથી ટળવળતું)
મઉઅ : મઉ (=મઉડું; ખાવાનો અભરખો ધરાવનાર)
મઉઅ : મુવાડું (=નાનું ગામડું)
મક્કોડ : મંકોડો
મચડ : મચડવું (=આમળવું)
મજ્જા : માજન (=અંકુશ)
મજ્જા : માઝા (=મર્યાદા)
મજ્જા : માઝા (=હદ)
મજ્ઝઆર : મઝિયારું (=ભાગીદારી)
મજ્ઝઆર : મઝિયારું (=સહિયારું)
મડ : મડું (=મડદું)

મડક્ક : મટકી (=માટલી)
મઢિઅ : મઢવું (=આવરીને કે લપેટીને જડી દેવું)
મઢિઅ : મઢવું (=છેતરવું)
મત્તાગ : માતરું [=પેશાબ (જૈન)]
મત્તાવાલ : મતવાલું (=મદમસ્ત; માતેલું)
મયણા : મેના (=સારિકા)
મયાલી : મયાળ (એક વેલો)
મરજીવય : મરજીવો (=દરિયામાંથી મોતી કાઢનાર)
મરજીવય : મરજીવો (=મરણિયો)
મલંપિઅ : મલપતું (=ઉમંગમાં ઠાઠ-માઠથી ધીરે ચાલતું)
મલિઅ : મલકૂડું (=દોણી)
મલ્હ : મહાલવું (=આનંદમાં અહીં તહીં ફરવું)
મલ્હ : મહાલવું (=મોજ કરવી)
મસરક્ક : મસરકો (=મર્મવચન)
મસાર : મસળવું (=મર્દન કરવું)
માડિઅ : માઢ (એક રાગનું નામ)
માડિઅ : માઢ (=મહોલ્લો)
માડિઅ : માઢ (=મેડીવાળું સુંદર મકાન)
માણ : માણું (નવ શેરનું માપ)
મામ : મામા (=ચોર)
મામ : મામા (=માનાર્થે માનો ભાઈ)
મામ : મામા (=શત્રુ)
મામગ : મામો
મામી : મામી
માલ : માળ (=મેડો)
માસુરી : મોસર (=ફૂટતી મૂછ)
મિટ : મટવું (=ટળવું)
મિટ : મટવું (=સાજું થવું)
મિંચણ : મીંચવું
મુક્કલ : મોકળું (=ઉદાર)
મુક્કલ : મોકળું (=ખુલ્લું)
મુક્કલ : મોકળું (=નિખાલસ)
મુક્કા : મુક્કી
મુગ્ગલ : મોગલ
મુજ્ઝઆર : મોઝાર (=મધ્યે)
મુટ્ટિમ : મોટમ (=મોટપ)
મુબ્ભ : મોભ
મુરવિ : મોરો (=ખાસ જાતનું આભરણ)
મુરિઅ : મોરમોર (=ખાદ્યચીજ મોંમાં ઘાલતાં છૂટેછૂટું થઈ જાય એમ)
મુરિઅ : મોરવણ (=અખરામણ)
મુરિઅ : મોરવણ (=છાણાંનો ગોર)
મુરિઅ : મોરવાવું (=કપાવું)
મુહવિક્કોણો : મોકાણ (=આફત)

મૂડ: મૂડો (=સો મણનું વજન)
મેઢ્ય: મેઢી (=મેઢો; માળ)
મેઢક: મેઢ (=ખળાની વચ્ચે રોપેલી થાંભલી)
મેલી: મેળો (=ઘણાં માણસોનું ભેગું થવું તે)
મેલી: મેળો (=મેળાપ કે ભેટો)
મેહરી: મેરી (=સ્ત્રી)
મોક્કલ: મોકલવું
મોચ: મોચી
મોચ: મોજડી
મોમ્ભ: મોભ

ર

રક્ખલિયા: રખાત
રક્ખવાલ: રખવાળ (=ચોકીદાર)
રક્ખવાલ: રખવાળ (=રક્ષક)
રડ: રડ [=ગબડવું ('રડબડવું'માં)]
રડ: રડવું
રડ: રઢિયાર [=નધણિયાતું (ઢોર)]
રડ: રેડવવું (=ગબડાવવું)
રડ: રેડવવું (=નિભાવી લેવું)
રડ: રેડવો (એક જાતનું ગાડું)
રત્તિઅ: રાંત (=હજામ)
રપ્ફ: રાફ (=રાફડો)
રવય: રવઈ (=નાનો રવૈયો)
રવ્વારી: રબારી (ભરવાડ જેવી એક જાતનો માણસ)
રસિઆ: રસી (=પરુ જેવું પાણી)
રસિઆ: રસી (=રોગનાં જંતુઓની બનાવેલી દવા)
રંજણ: રાંઝણ (પગનો એક રોગ)
રંડુઅ: રાંડવું
રિઢ: રીઢું (દુ:ખ વેઠી કઠણ થયેલું)
રિઢ: રીઢું (=નઘરોળ)
રિઢ: રીઢું (=વપરાઈને મજબૂત બનેલું)
રિંગણી: રીંગણી (=રીંગણાંનો છોડ)
રીઢ: રેઢિયાળ (=નધણિયાતું)
રીઢ: રેઢિયાળ (=નમાલું)
રીઢ: રેઢું (=ગાઢું)
રીઢ: રેઢું (=રખડતું)
રૂઅ: રૂ
રેઆ: રેઢો (=વાછડો)
રેલ્લિ: રેલ (=પૂર)
રેસિઅ: રેંસવું (=ચીરી નાંખવું)
રોજ્ઝ: રોઝ (એક જાતની ઘોડી)
રોજ્ઝ: રોઝ (પ્રાણી)

રોટ્ટ: લોટ (=આટો)
રોટ્ટગ: રોટલી
રોલ: રોળ (=ગભરાટ)
રોલ: રોળ (=ઝઘડો)
રોલ: રોળ [=પોકેપોક મૂકી રડવું તે
('રડારોળ'માં)]
રોલ: રોળો (=ઘોંઘાટ)
રોલ: રોળો (=ભાંજગડ)
રોંકણ: રાંક (=સાલસ; ગરીબ)

લ

લગ: લગભગ (=આશરે)
લગ: લગોલગ (=અડોઅડ)
લજ્જાલુઇણી: લજામણી (= ઝાડની જાત)
લડહ: લટકો (=ચાળો)
લડહ: લાડી (=કોમળ કન્યા)
લડહ: લાડી (=નવી પરણેલી વહુ)
લડ્ડિય: લાડ
લત્તા: લતાડવું (=નુકસાન કરવું)
લત્તા: લાત (=પાટુ)
લદ્દ: લાદવું
લદ્દિ: લાદ (=લીદ)
લપ્પસિયા: લાપસી
લલ્લક્ક: લલકારવું (=પડકારવું)
લલ્લિ: લલ્લો (=ખુશામત)
('લલ્લોપચ્ચો'માં)
લાગ: લાગો (=હકસાઈ)
લાગ: લાગો (=કેડો; પીછો)
લાગ: લાગો (=વેરો)
લાહણ: લહાણું (=ખુશાલીના પ્રસંગે ભેટની વહેંચણી)
લિલ્લિર: લીલું (=કાચી કેરીના રંગનું)
લિલ્લિર: લીલું (=તાજું)
લિલ્લિર: લીલું (=બહુ તાલેવંત)
લિલ્લિર: લીલું (=ભીનું)
લિસય: લીસું (=લાસરિયું)
લિસય: લીસું (= સરકણું)
લિસય: લીસું (=સુંવાળું)
લિંડિયા: લીંડી
લિંબોહલી: લીંબોળી (=લીમડાનું ફળ)
લુંબી: લૂંબ (=લૂમ)
લોઢ: લોઢ (=પૂરનો ધોડો)
લોઢ: લોઢવું (=ચરખાથી પીલવું)

વઇંગણ: વેંગણ
વઉણી: વણ (=કપાસ)
વઉણી: વણ (=કપાસનું ખેતર)
વઉણી: વણ (=કપાસનો છોડ)
વક્ક: વાક (=ચોટ બંધાય તેવી તેની ચીકાશ)
વક્ક: વાક. (=સત્ત્વ; કસ)
વક્ખાર: વખાર (=કોઠાર)
વગ્ઘાઅ: વાઘ (=મદદ)
વટ્ટ: બટાવું (=પાછું વળવું)
વટ્ટ: બટાવું (=વાસ મારવી)
વટ્ટ: બટેરું (=મોટું કોડિયું)
વટ્ટ: બટેરું (=ગમપાતર)
વટ્ટ: બટેરો (=માટીનો વાટકો)
વટ્ટ: બટ્ટો (=આળ; તહોમત)
વટ્ટ: બટ્ટો (=દાઘ; લાંછન)
વટ્ટ: વટ્ટ = .
વટ્ટ: વટક (=વધારાની રકમ)
વટ્ટ: વટક (=વેર)
વટ્ટ: વાટવું
વટ્ટ: વાટી (=કાચલી)
વટ્ટ: વાટી (=વાડકી)
વટ્ટ: વાટું (=ઓઘરણાના ઘાટનું વાસણ)
વટી: વટી (ચોખાની દાળની એક બનાવટ)
વડ: વટ [=મુખ્ય; બધા માટેનું ('વટહુકમ'માં)]
વડ: વડ (=વડું, જેમ કે 'વડસસરો'માં)
વડ: વડવો (=પૂર્વજ, માના કે બાપનો બાપ)
વડ: વડું (=વડેરું; મોટું)
વડ્ડિલ: વડીલ (=પૂજ્ય માણસ)
વડ્ડિલ: વડીલ (પૂર્વજ)
વડ્ડિલ: વડીલ (=મુરબ્બી)
વદ્દલ: વાદળ
વલ્ભિઆ: વાંધર (=વાડી વીને ખરી ન શવાથી વધી ગયેલા વૃષણવાળો આખલો)
વપ્પિઅ: વાફો (=ઘરુ માટેનો ક્યારો)
વરઇઆ: વરી (કાંગ જેવું ધાન્ય)
વરંડ: વંડી
વરંડિયા: વરંડો (=ઓસરી; પડાળી)
વલગંજણી: વળગણી (=વાડ)
વલિઆ: વાળિયા (=વાજનું કે પાળણું જે દોરીના આધારે લટકે છે તે)
વલિઆ: વાળિયા (=ધનુષ્યની દોરી)

વલ્લર: વાલરા (=જે જમીન ઉપર વાવણી કર્યા અગાઉ આગલા પાકનાં ઠૂંઠાં બાળવામાં આવે છે તે)
વહિયા: વહી [=(કોરી કે લખેલી) ચોપડી]
વહિયા: વહી (=નામાનો ચોપડો)
વહિયા: વહી (=વંશાવળીની ચોપડી)
વહિલ્લ: વહેલું (=ઉતાવળું)
વહિલ્લ: વહેલું (=જલદી)
વહોલ: વહેળો (=નાનો પ્રવાહ)
વહોલ: વહેળો (=વહેણનો ખાડો)
વહોલ: વહોલિયું (=વહેળિયું)
વંઠ: વંઠવું (=વહી જવું, ફાટવું)
વંઠ: વાંઢી (=વરના અભાવે પરણ્યા વિનાની)
વંઢ: બાંધ
વંઢ: વંઢી (=વંડી)
વાઘેલ: વાઘેલો
વાડી: વાડ
વાયાર: વાયરો
વાવણી: વાવલું (=આંખમાં પડેલું ઝીણું ફૂલ)
વાહલાર: વહાલ (=પ્રીતિ)
વિઆર: વીરડો
વિઆલિઉ: વાળુ (=રાતનું ભોજન)
વિકખોડ: વખોડવું (=વગોવવું)
વિચ્ચ: બીચ (=વચ્ચે)
વિચ્ચ: વચ (=મધ્યસ્થતા)
વિચ્ચ: વીંચવું
વિચ્છોઈય: વછોયું (=વિખૂટું પડેલું)
વિચ્છોહ: વછો (=ફાટફૂટ)
વિચ્છોહ: વછો (=ભેદ; વિયોગ)
વિટ્ટાલ: વટાળ (=ભ્રષ્ટતા)
વિટ્ટાલ: વટાળવું (=વટલાવવું)
વિરસ: વરસ (=વર્ષ)
વિહાણ: વહાણું (=પ્રભાત)
વિટલિઆ: વિટલાગી (=વશીકરણ વિદ્યા)
વિટલિઆ: વીંટલો (=વીંટો)
વિટિયા: વીંટલી (સ્ત્રીઓનું નાકનું ઘરેણું)
વીલી: વીળ (=ભરતી)
વુણણ: વણવું
વેગ્ગલ: વેગળું (=અલગ)
વેલ્લ: વેલિયું (=વેવલું; ઢંગ વગરનું)
વેલ્લગ: વહેલ (=રથ; વાહન)
વેલ્લવિઆ: પતરવેલિયું (=આળવીનું પાન)

વેવ્વ: વોય...વોય (દુઃખનો કે ભયનો પોકાર)

વોજ્ઝ: ઓઝો (=કુંભાર)

વોડ્ડહી: વોડકી (=જોટડું; જુવાન ગાય કે ભેંસ)

સ

સજ્જિઅ: સજાયો (=અઓ)

સજ્જોક્ક: સાજું (=આખું)

સજ્જોક્ક: સાજું (=તંદુરસ્ત)

સટ્ટ: સટ્ટો (=લાભનું લેખું માંડીને કરેલું સોદાનું સાહસ)

સટ્ટ: સાટું (=કરાર)

સટ્ટ: સાટું (=બહાનાની રકમ)

સટ્ટ: સાટું (=માલને બદલે માલ આપવો કે કન્યાને બદલે કન્યા આપવી તે)

સટ્ટ: સાટું (મૂલ ઠેરવવું તે)

સત્થર: સથવારો (ફડિયાની એક જાતનો આદમી)

સત્થર: સથવારો (=કાફલો)

સત્થર: સથવારો (=સાથ)

સફ્ફર: સફર (=પ્રવાસ)

સરિભરી: સરભર

સરિવાય: સરવડું (=રહી રહીને પડતું વરસાદનું ઝાપટું)

સરિસ: સરસું (=પાસે; નજીક)

સરિસરી: સરાસરી

સરી: સર (સાંકળી; ગળામાં પહેરવાની સેર)

સરી: સેર (=ઘાસનું ચપટું પાન કે સળી)

સરી: સેર (=માળા)

સવડહુત્ત: સવળું

સહ: સેં (=મદદ)

સંકેલ્લિઅ: સંકેલવું (=આટોપવું)

સંકેલ્લિઅ: સંકેલવું (=પાછું વાળી લેવું)

સંકેલ્લિઅ: સંકેલવું (=ભેગું કરવું)

સંગરિગા: સાંગરી (=સમડીની શિંગ)

સંઘાડ: સંઘાડો (=જોડી; યુગલ)

સંઘાડી: સંઘાટી બૌદ્ધ (=ભિક્ષુકનું ઉપવસ્ત્ર)

સંઢી: સાંઢ (=ઊંટ)

સાઉલી: સાલ્લો

સાઉલી: સાવલિયું

સાઉલી: સાળુ

સામરિ: સામર [=શીમળો (ઝાડ)]

સારી: સાદડી

સાહુલિઆ: સિસોળિયું

સાહુલી: સાહેલી

સિઇઢી: સીડી

સિકોત્તરી: શિકોતરી (=શિકોતરા જેવી ભૂતડી)

સુક્કાણ્ય: સુકાન

સુંકલ: સુંખળું (=ડૂંબી ઉપરનો સોય જેવો રેસો)

સુંઘ: સૂંઘવું

સુંચલ: સંચળ

સેઢી: સીડી

સેરી: શેરડી

સેરી: શેરી

સેરી: સેર (=

સેલ્લિ: શેલાયું ઉપયોગનું

સેલ્લિ: શેલી પાડવા મા

સેલ્લિ: શેલી

સેલ્લિ: સેલી (દોરાની ચ

સોવણ: સો

હ

હક્ક: હાંકવું (=ચલાવવું)

હક્કા: હાક

હડહડ: સડસડ (ઊકળવાનો અવાજ)

હડ્ડ: હાડ (=છેક જ; ઘણું જ)

હડ્ડ: હાડ (=બાંધો)

હડ્ડ: હાડ (=હાડકું)

હત્થલ્લિઅં: હડસેલો (=ધક્કો)

હત્થલેવ: હથેવાળો (=હાથેવાળો)

હત્થિયાર: હથિયાર (=ઓજાર; શસ્ત્ર)

હરિઆલી: હરિયાળી (=લીલોતરી કે તેની શોભા)

હલબોલ: હલમલ (=હાલકડોલ)

હલહલઅ: કોલાહલ)

હલહલઅ: અવ્યવસ્થ

હલ્લ: હલ ભીડથી

હલ્લ: હલ

હલ્લ: હલ

હલ્લ: હલ

હલ્લ: હલ

હલ્લ: હ

હલ્લ: હેલ

હલ્લ: હેલો (=ધક્કો)
હલ્લ: હેલો (=હરકત)
હલ્લપ્ફુલ્લ: હલફૂલ (=ઉથલમલ; ધમાલ)
હંજય: હાંજા (=શરીરના સાંધા)
હંજય: હાંજા (=હિંમત, શક્તિ)
હિક્કિઅ: હિકરાણુ (=ભૂમરાણુ; કકલાણુ)
હિક્કિઅ: હિકચાણુ (=ચોક્કળ)
હિચિઅ: હીંચવું
હેટ્ઠ: હેઠ; હેઠે; (=નીચે) [કાકુલો)
હેડા: હેડ (=વેચવા માટેના બળદોનો
હેર: હેરવું (=નિહાળવું)
હોડ: હોડ (=શરત)
હોલ: હોલો (પંખી)
